

DOĞU TÜRKİSTAN (SINCAN)DAKİ ÇİN BARBARLIĞI

VE

İSLAM DÜNYASININ İLGİSİZ TAVRI

□□□□□□□□

Çin’de 400 civarında etnik topluluk bulunmaktadır. Bunlardan 55’ine, azınlık konumuyla resmi statü kazandırılmıştır. Çinliler dışındaki 55 etnik yapıya, yoğun biçimde yaşadıkları bölge, “Bölgesel Özerklik” alanı olarak ayrılmıştır. Bunların sözde kendi alfabeleri ve anadilde eğitim hakları vardır ama bütün bunlar sadece bir kandırmacadır. Mülk edinme, çalışma, işyeri açma, seyahat etme, örgütlenme gibi haklar yasal güvence altına alınmış gösterilse de hepsi yalandır. “Güvenlik gücü kurabilir, milis oluşturabilir, yerel yasa çıkarabilirler.” iddiaları dünyayı kandırma amaçlıdır. Eğitimde kontenjan kullanmak ve iş kurmada vergi bağışıklıklarından yararlanma fırsatları fiiliyatta asla uygulanmamaktadır. Sincan Uygur Özerk Bölgesi, 55 özerk bölgeden birisi konumundadır. Çin’in altıda birini oluşturan 1 milyon 665 bin kilometrekare yüz ölçümüyle, ülkenin en büyük özerk bölgesi sayılmaktadır. Resmi dilin Uygurca ve Çince olduğu söylene de bunlar sadece palavradır. Bölge nüfusunun yüzde 45’i (20 milyon) Uygur, yüzde 40’ı (16 milyon) Çin kökenli olmaktadır. Oysa Komünist Çin işgalinden önce Sincan’ın tamamı Müslüman Uygur Türklerinden oluşmaktaydı. Çin kullandığı pamuğun yüzde 90’ını, petrol ve doğal gazın yüzde 30’unu Sincan’da çıkarmaktadır.

“Sincan Uygur Bölgesi; devrimin kazanımlarından ve Çin’deki kalkınmadan öbür özerk bölgeler gibi payını almış, tarihinin en hızlı gelişmesini yaşamıştır. 20. Yüzyıl ortasında, açlık ve hastalık içinde işsiz ve yoksul, adeta terkedilmiş bir bölgeyken, birkaç on yılda temel gereksinimleri karşılanan ve sürekli gelişen bir yurt durumuna ulaşmıştır” iddiaları asılsızdır ve Çin’in zulümlerini maskeleyen amaçlıdır.

“ABD başta olmak üzere Batı, Çin Devrimi’nden çok rahatsız olmaktadır. ABD, Sincan Uygur’u küresel düzeyde yürüttüğü bölme politikasının bir parçası olarak kullanmaktadır. Amerikalılar, uzunca bir süre Sincan Uygur’a yönelik doğrudan bir girişimde bulunamamış, dışarıda yaşayan Uygurlulardan işbirlikçi yetiştirip bunları örgütlemeye çalışmıştır.” ithamları tam bir dinsizlik mantığı ve komünizm uşaklığıdır. Çünkü ABD’li Siyonist-küresel sermaye, şimdi Çin’e yatırım yapmaktadır. Yeri geldikçe “Türkçü” geçinen ve ırkçılık yürüten bu marazlı kafalar, Komünist Çin’in Sincan Uygur Türklerini zorla Çinlileştirme ve İslam Dininden vazgeçirme, her yönden dejenere etme ve değiştirip dönüştürme dayatmalarına bile bile göz yummakta ve bu yoldaki zulümlerine kılıf uydurmaktadır.

Bugün Orta Asya’nın merkezinde yer alan Çin Seddi’nin karşısında bulunan ve binlerce yıl İslam’ın bayraktarlığını yapmış olan Müslüman Uygur Türkleri üzerinde büyük bir baskı hatta soykırım uygulanmaktadır. Bu sahipsiz İslam Diyarı; İslam tarihinin en acıklı bir sayfası olan Endülüs’e benzerliğinden ötürü, ikinci bir Endülüs olma tehlikesi ile karşı karşıya bulunmaktadır. Ama maalesef bütün bunlara rağmen ülkemizde ve uluslararası kamuoyunda Doğu Türkistan’da yaşanan hadiselerin boyutu tam olarak anlaşılammamaktadır. Bunda dünyanın ilgisizliği ile birlikte Çin’in mevcut dünyadaki konumu ve medya aracılığıyla yürüttüğü dezenformasyonun da büyük tesirlerinin olduğu da açıktır.

Oysa kadim Türk yurdu ve ilk Müslüman Türk devletinin ev sahibi olan Doğu Türkistan, tarihin başlangıcından beri insanlığın medeniyet ve kültür merkezlerinden birisi konumundadır. Bilinen en eski ticaret yolu olan İpek Yolu’nun önemli bir güzergâhı olması, stratejik konumu, yer altı ve yer üstü zenginlikleri nedeniyle tarih boyunca çok önemli bir cazibe merkezi olmuştur. Tarihin bilinen en eski döneminden beri; Türk yurdu olan, İskit, Hun ve Göktürk federasyonlarının güçlü ve önemli bir müttefiki; Karahanlı, İdikut, Sarı Uygur ve Saidiye devletlerinin yönetim merkezi olan ve onlarca Türk devletine ev sahipliği yapan Doğu Türkistan, binlerce yıl bağımsız olarak yaşadıkdan sonra, Bilge Kağan’ın Türk Milleti unutmamasın diye taş kazdırdığı sözlerinde bahsettiği nedenlerden dolayı 1758 yılında Çin İşgaline uğramıştır.

Çinliler, İşgalin ilk günlerinden itibaren Doğu Türkistan halkının yüreğine korku salmak için; işkence, cinayet, katliam ve her türlü tedhiş (terör) yöntemlerini uygulamışlardır; halkın milli birliğinin temel harcı olan Müslüman ve Türk kimliğini yok etmek veya en azından yozlaştırmak için çalışmışlardır. Ayrıca Doğu Türkistan’ın tarih ve kültürünü tamamen ortadan kaldırmak için, mimari ve yazılı tarihi eserlerini sistematik bir şekilde ortadan kaldırmışlardır. Çünkü çok iyi bildikleri asimilasyonun ilk basamağı; hedefteki

toplumun ortak hafızası ve birliğinin temel harçları olan dinini ve tarihi yok etmek, sonra da geleneklerini ve dilini ortadan kaldırmaktır. Örneğin; Kültür Devrimi sırasında “Dört Eski Yok Etme” kisvesi altında önlerine çıkan; mescit, medrese, han, hamam ve tarihi eserleri yıktılar. Şehirlerde bunlardan sağ kurtulan birkaç tane olsa da, köylerde hiç kalmadı. Bu konuda kendilerine ait rekoru(!) bir üst seviyeye çıkarıp, bu günlerde tarihi Kaşgar Şehrini tamamen yıkmaya başladılar. Bunların yanında Çinliler, Doğu Türkistan halkını koyu bir cehalet karanlığına mahkûm ederek, her türlü gelişme ve teknolojiden mahrum bırakmışlardır. Üstelik çeşitli tarihlerde Uygur aydınlarının girişimleriyle eğitim ve öğretim alanında yapılmak istenen bazı yenilik ve iyileştirmeler dahi, dönemin Çinli idarecileri tarafından sert bir şekilde bastırılmıştır.

Komünist Çinlilerin Doğu Türkistan ekonomisi ile ilgili yürüttükleri temel politika sömürüye dayalıdır. Başta altın, petrol, doğalgaz ve kömür olmak üzere yer altı ve yer üstü zenginlikleri sömürülmüş ve yerel bir halk bu nimetlerden hiçbir şekilde yararlandırılmamıştır. Doğu Türkistan’a yapılan yatırımlar, Çinlilerin uyguladıkları asimilasyon politikasının en önemli silahı olan göçmen Çinli nüfusun artışıyla orantılı olarak artmış ve bu yatırımlardan esasen oraya yerleştirilen Çinli göçmenler faydalandırılmıştır. Yani yatırımların arka planında Uygur halkının refahı değil, bölgeye zorunlu olarak gönderilen-göç ettirilen Çinlilerin geleceği ve kalıcılığı üzerinden Doğu Türkistan’ın asimile edilmesinin planlandığı çok açıktır.

Mançu istilasından beri her fırsatta ayaklanan Doğu Türkistan halkı 1863, 1933 ve 1944 yıllarında bağımsız devletler kurmuştur. 1863 yılında Yakup Han tarafından kurulan devlet, Osmanlı’ya bağlılık bildirmiş; Sultan Abdülaziz Han’ın onayı ile Osmanlı Devleti adına hutbe okunup para basılmıştır. Bu devlet ayrıca İngiliz ve Rus devletleri tarafından resmen tanınmıştır. 1931 yılında Kumul’da başlayan halk ayaklanması hızla bütün Doğu Türkistan’a yayılmış, sonuçta 12 Kasım 1933 tarihinde Kaşgar’da Sâbit Damollam’ın önderliğinde Doğu Türkistan İslam Cumhuriyetini kurmuşlardır. Bu devletin Sovyetler Birliği’nin silah ve asker yardımı ile yıkılmasından sonra, 1944 yılında Ali Han Töre liderliğinde kurulan Doğu Türkistan Cumhuriyeti 1949 yılına kadar ayakta kalmıştır. Doğu Türkistan’ın 1949 yılında Komünist Çinliler tarafından işgal edilmesi, zulüm ve asimilasyon politikalarını bir üst safhaya taşımış. 1949-1976 yılları arasında sert ve acımasızca uygulanan bu politikalar; 1976 yılında Mau Zedung’un ölümü ile bir süre askıya alınmıştır. 1980’li yıllarda görülen demokratikleşme hareketleri, 1989 yılındaki Tiananmen olayları ile sonlandırılmıştır. Çin’de yönetim tekrar sertlik yanlılarının eline geçmiş durumdadır. O günden sonra yavaş yavaş eski politikalarına dönen Çin yönetimi, 2001 yılında meydana gelen 11 Eylül saldırılarını kendi çıkarları doğrultusunda kullanmış ve terör bahanesi ile Doğu Türkistan’da yürüttüğü işgal ve asimilasyon politikalarını hızlandırmışlardır. Bu politikalara değişik zamanlarda verilen tepki ve protestolar acımasızca bastırılmıştır. Uygulanan ayrımcılık ve zulme karşı 5 Temmuz 2009 tarihinde Urumçi’de gösterilen kitlesel tepki, Çinliler tarafından çok kanlı bir şekilde bastırılmıştır, binlerce Uygur öldürülmüş veya kaybolmuştur.”[1]

Değerli kardeşlerim; dünyanın her köşesindeki Müslümanlar zulüm ve baskı altındadır. Bugün İslam coğrafyasının, Türk coğrafyasının her tarafında korkunç bir zulüm ve baskı yaşanmaktadır. Ama Doğu Türkistan'da yaşananlar, bunlardan hiçbirleriyle kıyaslanamayacak boyutlardadır. Bugün Doğu Türkistan'da yaşayan 35 milyon Müslüman kardeşimiz ve onları tamamen yok etmeyi planlayan, kendisinden başka hiçbir canlıya hayat hakkı tanımayan bir kızıl terörün pençesinde varlık mücadelesi vermeye çalışmaktadır. Bugün Doğu Türkistan'da yaşananları tarihte sadece bir şeyle kıyaslayabilirsiniz: O da 16. yüzyılda Endülüs'teki İspanyol Engizisyonunun orada yaşayan bütün Müslümanları son ferdine kadar yok edip, oradaki İslam'a ve Müslümanlığa ait her şeyi ortadan kaldırdığı o soykırımla kıyaslamak lazımdır. Bugün Doğu Türkistan'da olan, Doğu Türkistan'da yaşanan basit bir zulüm sanılmamalıdır. Tabi ki zulmün hiçbir tanesi basite alınmamalıdır. Ama Doğu Türkistan'da yaşananı, zulüm kelimesi ile anlatmak imkânsızdır. Doğu Türkistan'da yaşanan, bir varlık mücadelesidir. Bugün Doğu Türkistan'da yaşayan 35 milyon Müslüman kardeşiniz, hiçbir temel insani hakka sahip değildir. Yani, can ve mal güvenliği, hürriyet, hane mahremiyeti gibi temel haklardan; masumiyet, keyfi tutuklanmama, adil yargılanma, kendini savunma gibi hukuki korumadan, milli ve dini kimliğini yaşama, dilini kullanma, kültürel varlıklarını koruyup yaşama özgürlüğünden mahrum edilmişlerdir. Yargısız infaz, işkence, kötü muamele, hakaret, mal varlığına el konma, sürülme, yaşadığı yere gidememe, akrabalarıyla görüşememe gibi, insan olmanın getirdiği en temel hakları bile o kardeşlerimize verilmemektedir.

Yani bugün Doğu Türkistan'da Müslüman ya da Türk değil, insan olmak bile yasaktır. Kızıl terör, Doğu Türkistan'ı tamamen, onun Müslüman ve Türk kimliğini ortadan kaldırmak için çalışmaktadır. Bugün Doğu Türkistan'da ayrımcılık, zorla evlendirilme gibi insanlık utancı olan, insanlığın en acı kahırları sayılan şeyler yaşanmaktadır. Bugün Doğu Türkistan'da yüzbinlerce insan hapishanelere ve zindanlara atılmıştır. Niye biliyor musunuz? Sadece namaz kıldığı, oruç tuttuğu, başını kapattığı; oğlunu veya kızını “*Sen niye içki içiyorsun?*”

diye uyardığı için ve hatta son zamanlardaki şahitliklerden biliyoruz; sadece cep telefonlarına cami resmi koydukları için... Ve hatta bir Cuma günü Cuma'nızı kutladığı için insanlar hapishanelere ve toplanma kamplarına atılmış, 20 yıllık, 10 yıllık ağır cezalara çarptırılmıştır. Geçenlerde, Kazakistan'da, Atayurt Derneğinde şahitlik yapan bir insanın söylediği; kardeşleri ve çocukları toplama kampına atılan bir insan için yazılan bir mektup yüzünden 20 yıl hapis cezasına mahkûm edilmiş insanlar vardır. Ha, size hapishane dediğim zaman, Türkiye'deki hapishaneler gibi; insanların sıra sıra ranzalarda sabahdan akşama kadar vakit öldürdüğü yerler sanılmasın. Oralar, 25 m

2

yerde 45

insanın yaşadığı,

sürekli işkencenin, hakaretin, kötü muamelenin yapıldığı, insanların aynı yerde yaşayıp, aynı yerde yiyip-içip ve bazı uygulamalarda aynı yerde def-i hacet yaptığı zulüm ve işkence mekânlarıdır. Buralarda değil insan, hayvan bile yaşayamaz. Ama bu zor koşullarda 100 binlerce Doğu Türkistanlı, sadece Müslüman ve sadece Türk oldukları için

şu anda Komünist Çin zindanlarındadır. Ve insanlığın 20. yüzyılda görüp, yaşayıp, milyonlarca kayıp verip unutmak istediği korkunç toplama kampları bulunmaktadır. Toplama kampları dediğimiz şey sizin, bir toplumu, bir dini grubu ya da etnik grubu hedef alarak onları bitirmek, onları asimile etmek ya da dönüştürmek için Mao'nun, Stalin'in ve 21. yüzyılda Çin Komünist Partisi Genel Sekreteri Xi Jinping'in kullandığı yöntemler uygulanmaktadır. Bakın, toplama kampına atılan insanların hiçbiri ama hiçbiri bir suçtan yargılanmış ya da hüküm almış değildir. Yani bu insanlar, Çin kanunlarına göre de masumdur. Ve bu insanların bu toplama kampında ne kadar süre kalacakları belli değildir. Tek suçlama şu; bunlar eski ve aşırı düşüncelerden (yani İslam'dan) etkilenmiştir. Yani bir toplumun nüfusunun, bugün BM'nin vermiş olduğu raporlara göre en az 1 buçuk milyon ve bizim sahadan aldığımız çalışmalara göre 3 ila 5 milyon insan bu toplama kamplarındadır. Bu, bir toplumun nüfusunun %10'u yapar. Çocukları çıkartırsanız, Uygur Müslümanların yetişkin nüfusunun %20'si toplama kamplarındadır. Bu, şu demektir; Türkiye'de 15 milyon, 20 milyon insanı, sorgusuz, sualsiz, yargısız toplama kamplarına alıp ailesinden ve çevresinden tecrit edilmesi anlamındadır. Bu toplama kampı dediğin yerler de öyle Çinlilerin propagandalarında anlattıkları gibi eğitim müesseseleri değil, buralar; 7 gün 24 saat gözetim altında yaşadığınız, hakaretin, işkencenin, kötü muamelenin her türlüüne uğradığınız bir mekândır. En ufak bir kural ihlalinde ya da, mesela siz 80 yaşında olduğunuz halde, hayatınız boyunca Çince okumuş, yazmışlığınız bulunmadığı halde, çok soğuk ve kar yağdığı bir günde, o toplama kampının avlusunda size öğretilen Çince marşı doğru düzgün okuyana kadar orada beklemek zorundasınız. Ve eğer, istediklerini yapmazsanız, yaşayacağınız işkencenin haddi hesabı olmayacaktır. Bu kamplardan çıkıp bize şahitlik yapan

Mihrigül Tursun

diye bir ablamızın söylediği bir söz vardı:

“Ben, orada gördüğüm işkenceden o kadar bıktım ki, işkencecime “beni öldürün” diye yalvarmak zorunda kaldım!”

diye ağlayarak aktarmıştı. Bu ablamızın şahitliğini internette bulabilirsiniz. Mihrigül Tursun yazın çıkacaktır; dinleyin. Ve insanlar, Doğu Türkistanlılar; her yaştan, her meslekten, her eğitim seviyesinden insanlar var bu toplama kamplarında. Bakın; profesörler var, sanatçılar var, futbolcular var. Hatta bütün hayatını Çin Komünist Partisine sadakatle geçirmiş Doğu Türkistanlı Uygurlar var. Yahu ey Komünist Çin yetkilileri; bu insanlara sen neyin eğitimini veriyorsun? Bu insanlara hangi Çinceyi öğretiyorsun? Bir toplumun %15'inin-20'sinin aynı esktrim[2] (asılsız, akıl dışı ve isyan kışkırtıcı) düşüncelerden etkilenmiş olması gibi bir yalana hangi akli başında insan inanır?

Ve bu toplama kamplarıyla ilgili bakın, yaklaşık olarak 100-200 tane şahidin verdiği bilgi vardır. Bu toplama kamplarında insanlara ne olduğunu bilmedikleri ilaçlar içiriliyor. Ve *Gülbahar Celilova*

ablamızla birlikte birkaç kanalda da bu konuda şahitlik yaptık. Onun söylediği söz:

“Günde iki tane hap, on günde bir iğne yapıyorlar bunlar, ne olduğunu bilmediğiniz iğneler ve haplar. Bunlar sizi yavaş yavaş mı öldürüyor? Hızlı hızlı mı öldürüyor? Sakat mı kalıyor? Beyninizin faaliyetlerinin çalışmasını mı durduruyor? Kimse bilmiyor!”

Bu toplama kampından çıkmış insanlar bir daha toparlanamıyor. Toplama kampından çıkıp da sağ kalan, normal hayati faaliyetlerine devam eden hiç kimseye rastlanmıyor! Zaten toplama kamplarına aldıkları bizim âlimlerimizin ve bizim sosyal hayatımızın oradaki milli ve dini varlığımızın can damarları olan bilginlerimizin ve aydınlarımızın birer ikişer şehit edildiklerini öğreniyoruz. Aslında bu kampların bir temel amacı da budur. İnsanları herhangi bir suç işlememelerine rağmen toplayıp, oralarda öldürüp ortadan kaldırmaktır.

Şurada fotoğraflarını görmüş olduğunuz 3 tane masum yavru, bunlar annesi ve babası toplama kamplarında olduğu için sahipsiz kalıp; bir tanesi bir suyolunda, diğeryse nehirde, öteki de karlar altından cesedini çıkardığımız çocuklardır. Ve Çinliler bize “*Bu insanlar toplama kamplarına kendi istekleriyle gitti*” diyecek kadar küstahlaşmaktadır. Yahu, aklınızı başınıza alıp şöyle bir saniye düşünün; hangi anne-baba evladını bu halde bırakıp, ailesini ve yakın çevresini bu halde sahipsiz bırakıp, evini-barkını, işini-gücünü bırakıp o toplama kampına kendi isteğiyle gitmeye kalkışır? Böyle bir yalana hangi beyin sahibi insan inanır? Bu yalana inanmak ve yaymak için ya aklını ameliyatla aldırılmış olmak lazım, ya da ruhunu ve vicdanını bir şeyler karşılığı satmış olmak lazımdır.

Yetmez; anne-babası bu toplama kamplarında olan yaklaşık 1 milyona varan çocuk, Çinliler tarafından yetimhane adı altındaki zorla tutulan yerlere götürülüp birer Çinli olarak yetiştiriliyor. Bakınız, geçen gün yürek parçalayıcı bir olaya rastladım; bir baba, evladını Çin’in bu yetimhanelerdeki propaganda videosundan tanıdı ve evladını orada görüp feryada başladı. Düşünebiliyor musunuz; canının parçası, bir saçına zarar gelmesin diye üzerine titrediğiniz çocuklarınızın elinizden zorla alınıp başka bir dinin mensubu, sizden tamamen uzak, dinsiz-imansız bir insan olarak eğitiliyor!.. Bu ölmekten daha beter bir duygudur. Bu, varlığını kaybetmek her şeyini kaybetmek anlamına geliyor.

Ve Sincan (Doğu Türkistan’da) dışarıda kalan 35 milyon insan sürekli gözetim altındadır. Doğu Türkistan’ın her yerinde gözetleme kameraları vardır. Evinizden çıkıp işinize gidinceye kadar en az 5 yerde kontrol ediliyorsunuz. Evinizde, işyerinizde, her yerde güvenlik kameraları bulunmaktadır. Cep telefonunuzda, Çin Komünist Partisinin özel bir yazılımı vardır, sokaklarda bunların polisleri vardır, onlar kontrol ediyorlar. Eğer telefonunuzda bir tane cami resmi veya en ufak dini ve milli bir görüntü, bir tane ay-yıldız paylaştıysanız veya Türkiye’ye ait bir şey koyduysanız, gideceğiniz yer hemen toplama kampıdır. Yani hayat tam anlamıyla 7 gün 24 saat Komünist rejimin kontrolü altında, onun mankurduna dönüştürülmek istenen bir hayat yaşanıyor Doğu Türkistan’da. Bunların, zulüm kelimesiyle izahı imkânsızdır. Bu bir topluluğun, bir milletin, bir Müslüman topluluğun topyekûn imhasıdır. Ve biz eskiden “*Doğu Türkistan’da dini hayata ilişkin bazı kısıtlamalar var*” diye sızlanıyorduk.

Ama artık bugün dini hayat kalmamıştır. Kızıl terörün mezarlarımıza bile tahammülü yoktur, mezardaki Müslüman isimlerini bile silmeye başlamışlardır. Komünist Çinliler, kadınlarımızın diz kapaklarının altına inen elbiselerini kesiyor sokaklarda. Ve imamlara, din adamlarına dansöz kıyafetleri giydirip rezil etmek için dans ettiriyorlar, Kur'an ve diğer dini kitapları yakıyorlar. Ve bizim Doğu Türkistan'daki varlığımızın teminatı olan camilerimizi, tarihi eserlerimizi sistematik bir şekilde yıkıyorlar. Binlerce yıllık yüzlerce yıllık tarihi eserlerimizi ve camilerimizi yok ediyorlar. Bunu nereden biliyoruz? Bunu, uydu görüntülerinden biliyoruz. 31 tane tarihi cami vardı Doğu Türkistan'da daha önce. 5 yıl önce varlığını çok iyi bildiğimiz ve uydu görüntülerini kaydettiğimiz camilerimizin bugün hiçbiri yerinde yok, hepsi yıkıldı.

Uygurlar hayatlarının her alanında çok sıkı ve sıkıcı bir kontrol altındalar. Bazıları; *“Ben evime gittiğim zaman, orada kendim gibi yaşayabilirim. Müslüman kimliğimi devam ettirebilirim!”*

diye düşünenler yanılmaktalar. İşte Kızıl Terör, size bunu da müsaade etmiyorlar. Evinize, hiç tanımadığınız, yolda görseniz selam vermeyip kaçacağınız necis bir Çinliyi gönderiyor ve sizinle yatıyor, sizinle yiyor. Eğer içki içtiğinizden, domuz eti yediğinizden, Müslümanlığa ait her şeyi terk ettiğinizden emin olmazsa, yazacağı bir raporla sonuçta gideceğiniz yer hapis ya da toplama kampıdır. İşte bu şekilde, hayatınızın her alanını, 7 gün 24 saat kontrol altına alarak sizi, çocuklarınızı, ailenizi her şeyinizi kontrol altında tutarak, Doğu Türkistan'daki Müslüman-Türk varlığını ortadan kaldırmaya çalışıyorlar. İşte bunun adı soykırımdır. Bunun adı zulmün ötesinde bir barbarlıktır. Ve nasıl ki Endülüs'te İspanyol Engizisyonunda başardılar, eğer İslam dünyasından ve Müslümanlardan yeteri kadar ses çıkmazsa, eğer Doğu Türkistan'a bugün sahip çıkmazsak, yarın, öbür gün Doğu Türkistan'ın da yeni bir Endülüs olması kaçınılmazdır.

Evet, şimdi, Doğu Türkistan'da yapılan zulüm, soykırım işte bu şekilde, basitçe özetlenebilir. Yani, belki burada size anlatabildiğim, aktarabildiğim şey orada yaşananın %1'i bile değildir. Çünkü bu ateş, bakın, bu ateş, düştüğü yeri yakıyor. Ben öyle insanlar tanıyorum ki; çocuğu, eşi toplama kampında olduğu için, gece yarısından sabaha kadar karlı havada gömlekle dolaşıp, sabah namazı ezanıyla kendine gelen... *“Ben neredeyim?”*

diye etrafına bakarak kendine gelen mazlumlar biliyorum. Oysa Cenab-ı Allah bizi, mü'minleri kardeşler kıldı. Biz, bir duvarın tuğlaları, aynı bedenin kanı olmalıyız. Biz, birbirimizi sevmedikçe, birbirimizin derdiyle dertlenmedikçe gerçek Müslüman sayılmayan mü'minler olarak artık sorumluluklarımızı kuşanmalıyız. O zaman, Doğu Türkistan'da yaşanan bu soykırıma, bütün İslam âleminin bu sessizliğini neyle açıklayacağız? Hatta Türkiye'de çıkan bu sesin yetersizliğini neyle açıklayacağız? Bunu, Doğu Türkistan'da bu soykırıma tabi tutulan insanlara nasıl anlatacağız? O zaman hepimiz dönüp kalbimize soracağız; eğer o Doğu Türkistan'daki Müslüman kardeşlerimizin derdi bizi yakmıyorsa, o zaman dönüp imanımızı ve vicdanımızı sorgulayacağız! Yoksa Allah'a ve ahiret gününe hakkıyla iman eden bir insanı, ne para, ne siyasi risk ne de savaş korkutamaz. Hem biz

zaten kimseye

“Doğu Türkistan için gidip savaşın!” da

demiyoruz. Kaldı ki, Çin bugün zannettiğiniz kadar güçlü değildir. Eğer İslam toplumu, Türkiye toplumu, bu necip millet Doğu Türkistan meselesinde çıkartması gerektiği sesi yeteri kadar gür çıkartabilirse, o Komünist Kızıl terör geri adım atacaktır, buna emin olun. Ama maalesef cılız sesimiz Taklamakan Çölü'nün içerisinde kuruyup giden o nehirler gibi yok olup bir karanlık içerisinde kayboluyor. Sesimizi daha yükseğe duyuramıyoruz, daha ileriye gidemiyoruz. Bir engel var bize ve bu engeli kaldıracak olan şuurlu ve sorumlu Müslümanlar ve iktidarlardır!.. Sizin sesiniz ne kadar gür çıkarsa, siz bu meseleyi ne kadar çok söylerseniz, ortaya koyarsanız, o perde de bir gün kalkacaktır. Ve eğer biz Çin'le ilişkilerimiz bozulmasın diye Doğu Türkistan'a susarsak, ötekisi Hindistan'la ilişkileri yüzünden Keşmir'e ses çıkarmazsa, berikisi İsrail ve ABD'den korktuğu için Filistin'e susarsa, o zaman dünyadaki bütün Müslümanlar, mazlumlar sahipsiz ve tek başına kalacaktır. Ve bugün işte bu zilleti yaşıyoruz. Üstelik bundan daha kötü bir durum da var; Doğu Türkistan'da bu durum yaşanırken ve bu konuda dünyanın değişik yerlerinden feryatlar yükselirken, BM, bütün İnsan Hakları Örgütleri, dünyadaki bütün medya bunu yazarken Müslüman geçinen bazı insanlar;

“Doğu Türkistan meselesini ABD köpürtüyor. Doğu Türkistan'da aslında öyle bir şey yok!”

demekten utanmamaktadır. Bakınız, her şeyi geçtim; bir Müslüman için, binlerce, yüzbinlerce Müslüman kardeşinin şahadeti yerine, yalancılığı nam salmış Komünist Çin'in Kızıl Terör Devletinin ve onun paralı askerlerinin şahitliğini tercih etmek demek, bize de şu bedduayı ettirir;

“Allah'a yalvarıyorum, Allah'ım, binlerce, yüzbinlerce Müslüman kardeşinin şahadeti yerine Çin'in yalanlarını tercih eden ve bizi suçlayan herkesi, bugün kimin yanında durdularsa ahirette de onlarla beraber haşretsın inşaallah!”

Allah, ahirette onları Xi Jinping'le beraber haşretsın. Çinli Komünistlerle beraber haşretsın! (Amin.)

Şimdi, son olarak, Sultan Abdülhamit Han'dan bir örnek vereceğim; hatırlayacaksınız, herkesin bildiği bir şeyden bahsedeceğim. Siyonist heyet, Filistin'e Yahudi göçüne izin vermesi için Sultan Abdülhamit'e, Osmanlı'nın bütün borçlarını kapatmayı teklif etmişti. O da; ***“Vatanın bir karış toprağının parayla ölçülemeyeceğini”*** söylemişti. Ben de Doğu Türkistan meselesine sessiz kalan ve hatta Sultan Abdülhamit'i kendisine örnek alan herkese ve özellikle işbirlikçi hükümetlere soruyorum: Doğu Türkistan'daki 35 milyon Müslüman kardeşinizin canının, malının, namusunun ederi nedir? Bu, kaç milyar dolar eder? Ne fiyat biçtiniz? Bir söyleyin de biz de bilelim yahu!

Ve hapisanelerdeki ve toplama kamplarındaki milyonlarca masum ve mazlum kardeşimiz; Orada işkencecisine: ***“Ne olur beni öldürün!”*** diye yalvaran gelinlerimiz... Geride bir naaşı perişan bırakıp cennete uçan bu masum bebelerimiz... Ve Doğu Türkistan'daki 35 milyon masum yürek... Mahşerde:

**“Bize bunlar yapılırken neredeydiniz?”
diye sorduğu zaman, onlara verecek bir cevabınız olsun lütfen.”[3]**

Bu makaleyi sesli olarak dinleyebilirsiniz:

{mp3}sincanb{/mp3}

[

[1] (Abdullah Oğuz- Hatıralarım ön sözünden).

[2] Esktrim: Dış dünyanın gizli duygularının insan ruhuna yansması, duyu organlarıyla değil ruhla algılanan düşünce yapısı... Zulüm haksızlık ve ahlâksızlığın uygun ve doğru bir davranış sanılması.

[3] (Doğu Türkistan Vakfı Genel Sekreteri Sn. Abdullah Oğuz - KTO Üniversitesi / Konya Konferansından Notlar) - 30.12.2019 / Videonun linki: <https://www.youtube.com/watch?v=o5GGUb6Vrtg>